

Nr 53.

Av herr **Thapper**, om pension åt förre vägarbetaren J. M. Nilsson.

Jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 juni 1944 (nr 502) med föreskrifter angående pensionering av vissa f. d. arbetare vid vägväsendet kan pension beviljas dels arbetare i statens tjänst, som före den 1 januari 1944 innehaft anställning hos vägdistrikt och som sedermera vunnit mera stadigvarande arbetaranställning vid vägförvaltning, dels hos vägdistrikt före ovan nämnda dag anställd arbetare, som är född före den 1 januari 1884 samt kvarstått i anställning intill 1943 års utgång eller på grund av arbetsbrist permitterats av vägdistrikt under år 1943 och som sedermera ej vunnit arbetaranställning som nyss sagts. Pension må dock beviljas endast under förutsättning att arbetaren vid anställningens upphörande eller, i fråga om arbetare, som permitterats av vägdistrikt, vid tiden för permitteringen under en tid av sammanlagt minst 15 år, därav minst 12 år före fyllda 60 år, innehaft anställning i statens tjänst eller hos väghållningsdistrikt eller vägdistrikt eller ock hos entreprenör vid vägunderhållet och arbetet utgjort hans huvudsakliga sysselsättning och förvärvskälla.

Härutöver har Kungl. Maj:t, sedan riksdagen i skrivelse den 7 maj 1945 (nr 219) anmält sitt beslut i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pension till vissa f. d. arbetare vid vägväsendet jämte i ämnet väckta motioner, i skrivelse den 8 juni 1945 till statens pensionsanstalt för kännedom och efter rättelse meddelat förordnande, att pension enligt Kungl. Maj:ts kungörelse av den 22 juni 1944 (nr 502) kan utgå jämväl till sådana f. d. arbetare vid vägväsendet, som ha en sammanlagd anställningstid av minst 15 år, varav mindre än 12 år före fyllda 60 år.

Förutvarande arbetaren hos Örebro läns västra vägdistrikt Johan Magnus Nilsson, Heltersborg, Mullhyttemo, har icke kunnat erhålla kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsens tillstyrkande av den av honom under åberopande av förenämnda kungörelse sökta pensionen, enär han icke innehaft en sammanlagd anställningstid av minst 15 år.

Enligt närslutna åldersbetyg är Nilsson född den 19 maj 1876 och således 69 år gammal. Han har såsom arbetare varit anställd vid kungl. vattenfallsstyrelsens kraftstationsbyggnad i Trollhättan under åren 1914—1915 med en sammanlagd anställningstid av 1 år; vid Edsbergs härads väghållningsdistrikt åren 1931—1936 med en sammanlagd anställningstid av 6 år; vid Örebro läns västra vägdistrikt åren 1937—1943 i sammanlagt 7 år, samt slutligen vid statens arbetsmarknadskommissions vägbyggnad Åtorpsvägen tiden 20/3 1944—3/8 1945 såsom *specialarbetare* i sammanlagt 1 år 4 månader 10 dagar. Nilssons totala anställningstid i statens och vägväsendets tjänst uppgår alltså

till 15 år 4 månader 10 dagar. Nilsson har i samtliga anställningar gjort sig förtjänt av gott vitsord.

Då den sistnämnda av Nilssons anställningar som ovan sagts pågick under tiden 20/3 1944—3/8 1945 och då kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förut relaterade besked lämnades i skrivelse den 10/2 1945, torde väl detta ha grundat sig på att Nilsson då ej uppnått 15 års anställning. Numera är dock denna tid uppnådd, eftersom anställning såsom specialarbetare hos statens arbetsmarknadskommission får jämsställas med övrig pensionsberättigande anställnings-tid enligt kungörelsen nr 502 år 1944.

Pension eller understöd i en eller annan form synes under angivna förhållanden kunna beredas Nilsson, detta så mycket mera som han ej haft möjlighet att av sina låga arbetsinkomster spara något för ålderdomen.

Enligt kungörelsen 1944: 502 uppgår den lägsta pensionen till förutvarande arbetare hos vägdistrikt till 708 kronor om året. Med hänsyn härtill synes pensionen i förevarande fall skäligen böra fastställas till förslagsvis 708 kronor. Därest riksdagen skulle bifalla Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 5, att pension å 708 kronor till vägarbetare skall höjas med 60 kronor, torde samma höjning böra ske av den nu ifrågasatta pensionen.

Åberopande det anförda hemställes,

att riksdagen må medgiva, att Nilsson må från och med den 1 januari 1946 under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 708 kronor, varå tilläggsförmåner ej må utgå.

Stockholm den 17 januari 1946.

Fridolf Thapper.

I motionen åberopade intyg ha överlämnats till vederbörande utskott.
